

*Utskottet för utrikesfrågor
Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet*

2016/2228(INI)

12.10.2016

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om en integrerad EU-politik för Arktis
(2016/2228(INI))

Utskottet för utrikesfrågor
Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Urmas Paet, Sirpa Pietikäinen

(Gemensamma utskottssammanträden – artikel 55 i arbetsordningen)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	10

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om en integrerad EU-politik för Arktis (2016/2228(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos), som ingicks den 10 december 1982 och trädde i kraft den 16 november 1994, samt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och Förenta nationernas förklaring om urbefolkningars rättigheter av den 13 september 2007¹,
- med beaktande av det avtal som antogs i Paris vid den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar den 12 december 2015 (Parisavtalet),
- med beaktande av Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen, Århuskonventionen och konventionen om biologisk mångfald,
- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, med titeln *Förändra vår värld: 2030-agendan för hållbar utveckling*²,
- med beaktande av Unescos konvention av den 16 november 1972 om skydd av världens kultur- och naturarv,
- med beaktande av ILO-konvention 169 och Förenta nationernas förklaring om urbefolkningars rättigheter,
- med beaktande av förklaringen från de cirkumpolära ursprungsbefolkningarna om principerna för resursutveckling i Inuit Nunaat³,
- med beaktande av rådets slutsatser om arktiska frågor, i synnerhet de av den 20 juni 2016, den 12 maj 2014, den 8 december 2009 och den 8 december 2008,
- med beaktande av EU:s globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från juni 2016, *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa*,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 27 april 2016 om en integrerad EU-politik för Arktis⁴, det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten av den 26 juni 2012⁵ om Europeiska unionens politik för

¹ UNGA 61/295/2007.

² FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/1.

³

http://www.inuitcircumpolar.com/uploads/3/0/5/4/30542564/declaration_on_resource_development_a3_final.pdf

⁴ JOIN (2016)0021.

⁵ JOIN (2012)0019.

den arktiska regionen och kommissionens meddelande av den 20 november 2008 om Europeiska unionen och Arktis,

- med beaktande av de arktiska staternas nationella strategier för Arktis, i synnerhet Konungariket Danmarks (2011), Sveriges (2011) och Finlands (2013), liksom övriga EU- och EES-medlemsstater,
- med beaktande av Arktiska rådets program för perioden 2015–2017 under Förenta staternas ordförandeskap,
- med beaktande av förklaringarna från den arktiska parlamentariska konferensen och från den parlamentariska Barentskonferensen, i synnerhet den slutförklaring som antogs vid den 12:e arktiska parlamentariska konferensen i Ulan-Ude, Ryssland, den 14–16 juni 2016,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 november 2013 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)¹, av den 12 september 2013 om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik², av den 22 november 2012 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens roll i händelse av klimatorsakade kriser eller naturkatastrofer³ och av den 12 september 2012 om årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken⁴,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Arktis, i synnerhet resolutionerna av den 12 mars 2014 om EU:s strategi för Arktis⁵, av den 20 januari 2011 om en hållbar EU-politik för de nordligaste regionerna⁶ och av den 9 oktober 2008 om arktiskt styre⁷,
- med beaktande av sina resolutioner av den 2 februari 2016 om halvtidsöversyn av strategin för biologisk mångfald i EU⁸ och av den 12 maj 2016 om uppföljningen och översynen av Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling⁹,
- med beaktande av de relevanta rekommendationerna från delegationen för förbindelserna med Schweiz och Norge, till den gemensamma parlamentariskommittén EU–Island och till EES gemensamma parlamentariskommitté (SINEEA-delegationen),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

¹ Antagna texter, P7_TA (2013)0513.

² Antagna texter, P7_TA (2013)0380.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0458.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2012)0334.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2014)0236.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2011)0024.

⁷ Antagna texter, P6_TA(2008)0474.

⁸ Antagna texter, P8_TA(2016)0034.

⁹ Antagna texter, P8_TA(2016)0224.

- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för utrikesfrågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för internationell handel, utskottet för regional utveckling och fiskeriutskottet (A8-0000/2016), och av följande skäl:
 - A. EU är en global aktör. EU är sedan långt tillbaka engagerad i Arktis av historiska, geografiska, ekonomiska och forskningsrelaterade skäl.
 - B. EU har gradvis byggt upp och förstärkt sin politik för Arktis. Utvecklingen av engagemanget och EU:s gemensamma intressen tillgodoses bäst genom väl samordnade, gemensamma insatser.
 - C. Det finns en bred internationell rättslig ram för Arktis.
 - D. Intresset för Arktis och dess resurser ökar på grund av den föränderliga miljön i området och resursbristen. Regionens geopolitiska betydelse ökar. Klimatförändringarnas effekter och den allt hårdare konkurrensen kring tillgången till Arktis och naturresurserna har, tillsammans med den ökande ekonomiska aktiviteten, medfört (säkerhets)risker för regionen, bland annat hot mot människors säkerhet, men också nya möjligheter. Som ett resultat av klimatförändringarna kommer nya transportleder att öppnas och nya fiskeområden och naturresurser bli tillgängliga, vilket leder till önskad mänsklig aktivitet i regionen.
 - E. Arktis har länge varit ett område som präglats av konstruktivt internationellt samarbete, och det finns ett behov av att se till att Arktis förblir ett spänningsfritt område.
 - F. Ett robust och välmående arktiskt ekosystem med levande samhällen är av strategisk betydelse för den politiska och ekonomiska stabiliteten i Europa. Kostnaden för uteblivna insatser för att bevara Arktis ekosystem ökar exponentiellt.
 - G. Den arktiska havsisen har minskat påtagligt sedan 1981, de områden som täcks av permafrost blir färre, vilket ökar risken för att enorma mängder koldioxid och metan plötsligt släpps ut i atmosfären, snötäcket fortsätter att minska och smältande glaciärer leder till stigande havsnivåer över hela världen. Det har noterats att havsisen försvinner ännu snabbare än vad man förutspått i modellerna, och klimatförändringarna sker snabbast i polarregionerna.
 - H. Tre av EU:s medlemsstater (Danmark, Finland och Sverige) är fullvärdiga medlemmar i det åtta medlemmar starka Arktiska rådet, och sju andra (Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Polen, Spanien och Förenade kungariket) är observatörer. EU strävar efter att stärka sin ställning i Arktiska rådet.
 - I. Omkring fyra miljoner människor bor i den arktiska regionen, varav ungefär tio procent tillhör ursprungsbefolkningarna. Den sårbara arktiska miljön och urbefolkningarnas grundläggande rättigheter kräver striktare skyddsåtgärder, särskilt när det rör sig om projekt där påträngande utvinning av naturresurser sker.

- J. Ekosystemet i Arktis, inklusive dess flora och fauna, är särskilt känsligt för störningar, och har en relativt lång återhämtningsperiod. Effekterna av negativ miljöpåverkan ackumuleras ofta och är irreversibla.
- K. Den ökade mängden växthusgaser och luftföroreningar i atmosfären bidrar till att förändra klimatet i Arktis. Eftersom föroreningarna i Arktis främst kommer från asiatiska, nordamerikanska och europeiska utsläppskällor spelar åtgärderna för att minska utsläppen i EU en viktig roll i kampen mot klimatförändringarna i Arktis.
- L. EU:s politik i den arktiska regionen bör i högre grad spegla de mål för hållbar utveckling som EU har åtagit sig att uppnå senast 2030.
- M. Ett beslutsfattande som baseras på vetenskaplig forskning är avgörande för att skydda Arktis sårbara ekosystem, för att minska riskerna och för att göra det möjligt för lokalsamhällena att anpassa sig. EU är den största finansiären i världen av arktisk forskning och främjar ett kostnadsfritt utbyte av sina resultat.
1. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet som ett positivt steg mot en integrerad EU-politik för frågor som rör Arktis – med fastställandet av 39 specifika åtgärdsområden – och en mer enhetlig ram för EU:s åtgärder. Parlamentet betonar vikten av enighet mellan unionens interna och externa politik för frågor som rör Arktis. Vidare uppger parlamentet sitt krav på en heltäckande strategi och en konkretiserad åtgärdsplan för EU:s engagemang i Arktis.
 2. Europaparlamentet understryker Unclos betydelse som en kompletterande multilateral rättslig ram för att avgöra suveränitetsfrågor inom Arktis. Parlamentet noterar att bara ett fåtal frågor om jurisdiktion i Arktis är olösta och anser att det är av yttersta vikt att internationell rätt följs i Arktis. Parlamentet förespråkar en central roll för EU när det gäller att främja effektiva multilaterala arrangemang och en global regelbaserad ordning genom en förstärkning och ett konsekvent genomförande av relevanta internationella, regionala och bilaterala avtal, ramverk och arrangemang. Parlamentet understryker att EU bör ha en central roll i arbetet med att nå en överenskommelse för att låta Arktis, som inte omfattas av något lands jurisdiktion, förbli ett gemensamt arv som uteslutande ska användas för fredliga och vetenskapliga syften. Parlamentet noterar att detta inte rör sjöfart och traditionella försörjningsmöjligheter.
 3. Europaparlamentet välkomnar EU:s ratificering av Parisavtalet.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att axla ett större ansvar för det faktiska genomförandet av internationella konventioner såsom Parisavtalet, Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen och konventionen om biologisk mångfald. Parlamentet ber kommissionen att särskilt uppmärksamma det pågående internationella arbetet i granskningskommittén för långlivade organiska föroreningar för att ytterligare begränsa användningen av långlivade organiska föroreningar.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar inom EU:s regelverk genom att enas om ambitiösa mål för minskade utsläpp vid förhandlingarna om direktivet om nationella utsläppstak, genom att sänka de

lokala utsläppsnivåerna genom paketet om ren luft och genom att förhandla om ambitiösa mål och åtgärder för minskning av växthusgasutsläppen för både sektorn för handel med utsläppsrätter och ansvarsfördelningssektorn, med hänsyn tagen till målet om att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C senast 2100.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och de medlemsstater som deltar i arbetet i Arktiska rådet att stödja utvecklingen av en miljökonsekvensbedömning för Arktis för att bevara Arktis sårbara ekosystem. Parlamentet noterar att denna särskilda miljökonsekvensbedömning så småningom bör bli obligatorisk och ta hänsyn till åtminstone följande aspekter när man utvärderar projekt som utförs i Arktis:
 - Alla potentiella miljömässiga, socioekonomiska och kulturella konsekvenser både under och efter projektet, inklusive de samlade effekterna av pågående och framtida projekt.
 - Försiktighetsprincipen och principen om att förorenaren betalar måste tillämpas under alla stadier av planeringen, bedömningen, genomförandet och återvinningen av projektet.
 - Regenerering och återställande av livsmiljöer och påverkade markområden måste noga planeras och till fullo finansieras i förväg.
 - Bevis för industrins förmåga att sanera efter oljeläckage i situationer med is, trasig is och återfrysande is.
 - En internationell ordning för ansvarsskyldighet och kompensation vid kontaminering av mark, vatten och havsområden på grund av oljeborring och oljeutvinning till havs måste fastställas.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att göra en framgångsrik tillämpning av miljökonsekvensbedömningen för Arktis till ett krav för varor som saluförs i EU från projekt som utförs i den arktiska regionen.
8. Europaparlamentet uppmanar ett nära samarbete mellan EU:s institutioner och de berörda EU-medlemsstaterna i frågor som rör Arktis. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som är fullvärdiga medlemmar i Arktiska rådet att hålla övriga medlemsstater och den höga representanten informerade om alla ärenden av gemensamt intresse i Arktiska rådet, i enlighet med artikel 34.2 i fördraget om Europeiska unionen.
9. Europaparlamentet framhåller behovet av att EU samarbetar med alla arktiska partner i den politiska diskussionen. Parlamentet efterfrågar bättre samordning mellan EU, Arktiska rådet, Barentsrådet och övriga organ som är involverade i samarbetet i de nordligaste regionerna.
10. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd för observatörsstatus för EU i Arktiska rådet. Parlamentet är övertygat om att en uppgradering av EU:s status skulle stärka Arktiska rådets politiska och institutionella tyngd i hanteringen av frågor kring Arktis.
11. Europaparlamentet föreslår ytterligare samordning mellan kommissionen och Europeiska utrikestjänsten i frågor som rör Arktis, liksom att överväga att skapa en

enhet för den nordiska dimensionen vid utrikestjänsten och förstärka samarbetet mellan utrikestjänstens och kommissionens avdelningar för att säkerställa en enhetlig, samordnad och integrerad politisk strategi inom alla viktiga politikområden som berörs.

12. Europaparlamentet noterar EU:s kapacitet att bidra på en mängd olika sätt till att lösa potentiella säkerhetsutmaningar och förebygga konflikter. Parlamentet uppmanar EU att, i partnerskap med medlemsstaterna, bidra till att bygga mekanismer för civil säkerhet, liksom till att förbättra kapaciteterna att hantera både naturkatastrofer och katastrofer och kriser orsakade av människan, och infrastrukturen för sökning och räddning.
13. Europaparlamentet noterar den ökade stationeringen av ryska militärstyrkor i regionen, uppbyggnaden och återöppnande av baser och skapandet av ett ryskt militärdistrikt i Arktis.
14. Europaparlamentet betonar betydelsen av att engagera Ryssland i det arktiska samarbetet och behovet av att framhålla EU:s strategiska intressen gentemot Ryssland än mer genom ett selektivt engagemang och försöka göra framsteg i frågor av gemensamt intresse där det finns en grund för globala lösningar på gemensamma utmaningar och hot. Parlamentet yrkar på att denna fråga ska inkluderas i EU:s strategi för Arktis.
15. Europaparlamentet noterar att det har formats arktiska migrationsvägar som sträcker sig in i EU. Parlamentet understryker att migrationsvägarna och den ökade transporten bör beaktas i samband med utarbetandet av en EU-strategi för Arktis.
16. Europaparlamentet välkomnar planerna på att skapa ett forum för intressenter i den europeiska delen av Arktis. Parlamentet håller med om att man inte bör skapa nya finansieringsmekanismer utan förbättra synergier mellan befintliga finansieringsinstrument för att förhindra möjliga dupliceringar och för att maximera interaktionen mellan interna och externa EU-program.
17. Europaparlamentet efterfrågar ett bättre och tidigare deltagande av ursprungsbefolkningar i utformningen av en medborgarcentrerad politik för Arktis. Parlamentet betonar behovet av att skydda deras rättigheter, kultur och språk.
18. Europaparlamentet uppmärksammar särskilt mål 4.5 för hållbar utveckling, som inbegriper ett säkerställande av lika tillgång till utbildning och yrkesutbildning på alla nivåer för ursprungsbefolkningar.
19. Europaparlamentet understryker lokalsamhällenas och ursprungsbefolkningarnas betydelse för att hålla den arktiska regionen levande och hållbar. Parlamentet uppmanar kommissionen att rikta in sig på dessa grupper genom att informera om kraven på EU:s inre marknad, bästa praxis och finansieringsinstrument. Parlamentet framhåller vikten av effektiva transport-, kommunikations- och elnät i samband med skapandet av ekonomisk verksamhet i området.
20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om att åtminstone bibehålla finansieringsnivån för den arktiska forskningen inom Horisont 2020.

21. Europaparlamentet uppmuntrar alla intressenter som är verksamma inom arktisk forskning och inrättandet av forskningsinfrastrukturer att främja och underlätta internationell forskning och forskningssamarbete, med tanke på att mer kunskap om Arktis är avgörande för att kunna bemöta alla utmaningar på ett lämpligt sätt. Parlamentet stöder samarbetet mellan ledande arktiska forskningsinstitutioner för att utveckla ett integrerat europeiskt polarforskningsprogram inom ramen för initiativet EU-PolarNet.
22. Europaparlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att inrätta ett EU-informationscentrum för Arktis, utrustat med tillräcklig finansiering, för att säkerställa en effektiv tillgång till information och kunskaper om Arktis.
23. Europaparlamentet efterfrågar en mer systematisk och långsiktig insamling av data från arktiska forskningsprojekt. Parlamentet beklagar att resultaten från individuella projekt ofta försvinner när man går från en finansieringsperiod till nästa, och uppmanar kommissionen att sträva efter kontinuitet när man planerar ramen för arktisk forskning efter 2020.
24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslutsamhet att främja inrättandet av marina skyddsområden i Arktis. Parlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om målet om att skydda minst 10 procent av kust- och havsområdena som en del av målen för hållbar utveckling.
25. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt från 2014 och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genom Internationella sjöfartsorganisationens Marpol-konvention och/eller genom hamnstatskontroll aktivt underlätta förbudet mot användning av tung eldningsolja och frakt som bränsle i fartyg som trafikerar de arktiska vattenen. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa de miljö- och klimatmässiga riskerna med användningen av tung eldningsolja i sin studie av de risker som ökad trafik i Nordostpassagen skulle kunna medföra.
26. Europaparlamentet anser att parlamentariskt engagemang och ett nära samarbete mellan parlament i frågor som rör Arktis, i synnerhet med de nationella parlamenten i berörda EU-medlemsstater, är avgörande för genomförandet av strategierna för Arktis.
27. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och kommissionen att noga övervaka den klimatmässiga, miljömässiga, havsrelaterade, socioekonomiska och säkerhetsrelaterade utvecklingen i Arktis, och att regelbundet rapportera till parlamentet och rådet, även om genomförandet av EU:s politik för Arktis.
28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den höga representanten, medlemsstaternas regeringar och parlament samt de arktiska staternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Frågor kring geopolitik, internationellt samarbete, säkerhetsutmaningar och styrning i den arktiska regionen

Arktis geopolitiska betydelse ökar allt mer. Klimatförändringarnas effekter och den allt hårdare konkurrensen kring tillgången till Arktis och naturresurser och den ökande ekonomiska aktiviteten har medfört möjligheter men också risker för regionen, inklusive säkerhetsutmaningar. Omvandlingen av Arktis kan komma att öppna upp nya transportleder och nya fiskeområden, och områden med naturresurser kommer att bli tillgängliga, med ökad mänsklig aktivitet i regionen som följd.

Arktis har länge varit ett område som präglats av konstruktivt internationellt samarbete, och det har förblivit en spänningsfri regional fråga för världen. Det är mycket viktigt att se till att Arktis förblir ett spänningsfritt område. Det finns en omfattande internationell rättslig ram som gäller för Arktis, och Unclos funktion som en kompletterande multinationell rättslig ram för att avgöra suveränitetsfrågor inom Arktis är mycket viktig.

EU är sedan långt tillbaka engagerad i Arktis av historiska, geografiska, ekonomiska och forskningsrelaterade skäl. Tre av EU:s medlemsstater (Danmark, Finland och Sverige) är fullvärdiga medlemmar i det åtta medlemmar starka Arktiska rådet, och sju andra (Frankrike, Tyskland, Italien, Nederländerna, Polen, Spanien och Förenade kungariket) är observatörer.

EU har tillfällig observatörsstatus i Arktiska rådet. Eftersom EU är den största finansiären av Arktis i världen är det bara rimligt att EU:s status i Arktiska rådet uppgraderas till observatör.

EU har gradvis byggt upp och förstärkt sin politik för Arktis. Kommissionens gemensamma meddelanden är ett positivt steg mot en mer integrerad EU-politik för frågor som rör Arktis. EU:s globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från juni 2016, *Delade visioner, gemensamma åtgärder: ett starkare Europa*, tar också upp säkerhetsaspekterna hos Arktis, till skillnad från kommissionens gemensamma meddelande. Det bör inte glömmas att den geopolitiska utvecklingen i den arktiska regionen också påverkar säkerheten i norra Europa och även globalt sett. Det finns ett behov av att undvika en militarisering av Arktis. Betänkandet förutspår ett behov av en mer enhetlig intern och extern EU-politik, en strategi för Arktis och en konkret åtgärdsplan för EU:s engagemang i Arktis, där alla aspekter beaktas. Detta följer också av det faktum att alla EU:s arktiska medlemsstater och även vissa andra stater har sina egna nationella strategier för Arktis.

EU har kapacitet att bidra på flera olika sätt till att lösa de potentiella säkerhetsutmaningarna och förebygga konflikter, och EU bör, i partnerskap med medlemsstaterna, bidra till att bygga mekanismer för civil säkerhet liksom till att förbättra kris- och katastrofhanteringskapaciteten och infrastrukturen för sökning och räddning.

I betänkandet efterfrågas en hållbar politik för Arktis, och man uppmärksammar det faktum att EU anser att respekten för internationell rätt i Arktis är avgörande och förespråkar en central roll för EU när det gäller att främja effektiva multilaterala arrangemang och en global

regelbaserad ordning. I betänkandet föreslås också förstärkt multilateral styrning i Arktis genom ett stärkt och konsekvent genomförande relevanta internationella, regionala och bilaterala avtal, ramar och arrangemang.

En hållbar politik för Arktis, lokalsamhällen, miljömässiga utmaningar och behovet av klimatåtgärder

Den arktiska regionen är ett särskilt orört och sårbart område. Det slutgiltiga målet för det globala samfundet är att bevara och stärka kapaciteten hos Arktis ekosystem. Denna kapacitet står under tryck från flera olika håll. Arktis är en region med lokalsamhällen som strävar efter hållbar ekonomisk tillväxt, kustländer som utvinner naturresurser i området, globala företag med intresse av snabbare logistikvägar och forskare som forskar om Arktis föränderliga miljö. Alla dessa intressen är nära förbundna med det slutliga målet att all politik för Arktis ska vara hållbar ur miljömässig, social och kulturell synpunkt och sträva efter att mildra klimatförändringarna genom att minska människans koldioxidavtryck. EU har åtagit sig att uppnå mål för hållbar utveckling senast 2030. En hållbar utveckling är den enda möjliga utvecklingen i den arktiska regionen, varför EU-politiken för Arktis på ett bättre sätt bör spegla kraven hos individuella mål för hållbar utveckling i Arktis, med särskild inriktning på bevarandet av ekosystemen. Målen för hållbar utveckling utgör en användbar ram för att på ett holistiskt sätt undersöka den ekosystemskapacitet som i dag står under tryck från ackumulerande effekter av negativ miljöpåverkan, pådriven av klimatförändringarna.

Människans bidrag till klimatförändringarna är obestridligt, och miljöförändringarna går snabbare i Arktis än någon annanstans i världen. Den ökade koldioxidkoncentrationen i atmosfären under de 50 senaste åren har höjt yttemperaturen i Arktis med 2 grader mer än på andra platser. Den arktiska havsisen har minskat med 13,4 procent per årtionde sedan 1981 och snötäcket fortsätter att minska varje år.

Varmare temperaturer och smältande havsis påverkar ekosystemen över hela världen i form av stigande havsnivåer, förändrade havsbestånd och skapande av oförutsägbara vädermönster. Utan effektiva åtgärder kan klimatet förändras ännu snabbare i framtiden på grund av den smältande permafrosten i den arktiska regionen. Minskningen av de områden som ligger under permafrost gör att enorma mängder koldioxid och metan plötsligt riskerar att släppas ut i atmosfären.

Effektiva klimatåtgärder ska inte bara införas av de arktiska länderna, utan av alla stater som ligger längs mellanbreddgraderna. Eftersom föroreningarna i Arktis främst kommer från asiatiska, nordamerikanska och europeiska utsläppskällor spelar åtgärderna för att minska utsläppen i EU därför en viktig roll i kampen mot klimatförändringarna i Arktis.

I betänkandet uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att ta på sig en större roll i samband med det effektiva genomförandet av internationella konventioner såsom Parisavtalet, Minamatakonventionen, konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, Göteborgsprotokollet, Stockholmskonventionen, Århuskonventionen och konventionen om biologisk mångfald. Kommissionen bör också använda sin pådrivande roll i de pågående förhandlingarna inom Internationella sjöfartsorganisationen om att förbjuda användningen av tung eldningsolja och frakt som bränsle i fartyg som trafikerar de arktiska vattnen genom Internationella sjöfartsorganisationens Marpol.

Det behövs snabba åtgärder och kostnaden för att underlåta att agera ökar med tiden. För att uppnå de mål som fastställs i Parisavtalet krävs omedelbara och kraftiga utsläppsminskningar. Dessutom ackumuleras ofta effekterna av negativ miljöpåverkan i Arktis, och är irreversibla. Ekosystemet i Arktis, inklusive dess flora och fauna, är särskilt sårbart för störningar.

En hållbar utveckling i Arktis består av en kombination av levande lokalsamhällen och välmående ekosystem. Kommissionens förslag om att inrätta ett forum för intressenter, med inriktning på de lokala aktörerna, är ett mycket välkommet initiativ, och när det väl är i drift bör det utvecklas mot en mer permanent struktur. Forumet har potential att höja medvetenheten om de möjligheter som EU kan erbjuda i området, t.ex. för små och medelstora företag, för att förbättra transport-, kommunikations- och elnäten samt för innovativa lösningar med ren teknik för kalla temperaturförhållanden.

Ytterligare ett sätt att inrätta striktare skyddsåtgärder för den sårbara miljön liksom för ursprungsbefolkningarnas grundläggande rättigheter är genom en särskild miljökonsekvensbedömning för Arktis innan man utför projekt i den arktiska regionen.